

КЊИГА ЉУБАВИ

Неки византијски цар бејаше наручио од једног краснописца да му припреми препис Старог и Новог завета. Дуго је трајало док није било довршен, али је зато резултат био задивљујући. Ову прекрасну Библију, чија је вредност превазилазила петнаест златника, цар је даровао једном Старцу пустињаку који му је једном помогао. Тај Старац, мало пре свог упокојења, предаде овај драгоцени дар свом послушнику Геласију.

Године су пролазиле и Геласије постаде духовник једног скита са прилично монаха. Обичавао је да прекрасну Старчеву књигу оставља у Цркви скита да би је користили сви оци. Ова је Библија била истински украс и изазивала је дивљење свих. Једног јутра, по завршетку службе, стиже у скит један калуђер пролазник. Иђаше да се састане са неким Старцем у једном скиту који се налазио прилично далеко, али када је доспео до скита Аве Геласија намисли да мало застане.

Пошто га дочекаше и почастеше, оци га одведоше у Цркву да се поклони светињи. Оставише га да се помоли, али га искушење наведе да угледа драгоцену књигу. Није се одупро помисли да је украде и тако је сакри испод своје мантије и брзо напусти скит. Ава Геласије одмах увиде крађу, али не рече ништа другим оцима, јер није хтео да хватају лопова.

А онај калуђер, стигавши у град није губио ни часа. Сместа поче да трага за неким ко би био заинтересован да купи ову скупочену књигу. Убрзо нађе једног купца, и одмах почеше да се цењају. У почетку је калуђер тражио шеснаест златника, али купац није прихватао да да толико новца јер је веровао да не вреди толико. Дуго су се расправљали око цене све док купац предложи:

- А да ми је оставиш, оче, на неколико дана да је покажем једном познанику који се разуме у то?

Калуђер се сложи да је остави купцу на неколико дана да би овај упитао за мишљење и свог пријатеља. Веровао је како ће на крају успети да заради прилично новца. А купац чим узме књигу отрча до Аве Геласија, кога је много поштовао, па га упита за мишљење.

- Аво, неко ми нуди на продају ову Библију за шеснаест златника. Шта кажете, вреди ли толико или да је не купујем? рече и показа Библију Ави. Ава Геласије одмах препозна Старчев дар и без икаквог узбуђења рече:

- Узми је, брате. Заиста вреди, барем колико ја могу да видим.

Купац се захвали Ави, узме Библију и радостан због куповине коју је требало да обави стиже у град и нађе калуђера. Но, тада му паде на ум да слаже да би покушао да спусти цену.

- Хајде човече... Чекао сам те... Шта је било? рече калуђер када га сретне.

- Благослови оче. Али, бојим се да ћу те разочарати.

Отишао сам и показао књигу коју си ми дао Ави Геласију, али ми рече да не вреди толико колико кажеш. Вредност јој је много мања.

На сам помен Авиног имена калуђер задрхта.

- Рече ли ти Ава још нешто? запита калуђер.

- Не, оче... Ако, дакле, желиш даћу ти дванаест зла-тника да је задржим, одговори купац.

Али, од свега што је купац говорио калуђер није чуо ни речи. Мисли су му биле са Авом Геласијем и са његовим поступком.

- Дакле, договорили смо се, упита купац.

- Нисмо, брате мој... Не и хиљаду пута не. Опрости ми што си се толико трудио, али променио сам мишљење. Не продајем ову књигу, рече и узевши Библију изгуби се у градским улицима. - Дуго је пешачио а у њему се одвијала права борба, Авина врлина и љубав коју је показао тиме што га није одао, пробадале су као игла његово срце које је било узнемирено крађом коју је починио. Много је суза текло из његових очију и са истинским покајањем упути се друмом који је водио према Авином скиту.

Стигавши у скит угледа Аву Геласија како седи на клупици при улазу. Паде на колена пред Авине ноге и не престајући да лије сузе мољаше га да му опрости његово страшно недело. Ава му заиста и опрости због његовог истинског покајања.

- Бог те благословио, брате. Али и ја тебе нешто молим. Узми ову Библију као дар због нашег познанства, рече Ава.

Али где калуђере да нађе снаге да прими књигу коју је био украо? Са још већим сузама и са болом у души рече Ави:

- Молим те, Аво мој! Прими натраг књигу коју сам ти украо, јер иначе моја душа неће наћи смирења. Молим те...

Ако тако стоји ствар, мој брате, онда иди и остави је тамо одакле си је и узео, рече Ава, а калуђер одмах отрча и постави драгоцену Библију на њено место, у Цркву скита, тачно тамо одакле је беше кришом узео.

Доброта Аве Геласија из корена је променила овог калуђера који затражи од Старца да остане код њега као послушник. И заиста, Ава га прихвати и од тада калуђер није ниједном више починио сличну грешку.

